

Toespraak vergadering van de commissie Werk en Middelen Behoud creatieve broedplaats Hazewindsteeg

Door Wilke Geurds

Goedenavond commissieleden,

Mijn naam is Wilke. Ik ben fotograaf, podcastmaker en documentairemaker. En ik sta hier vanavond namens de kunstenaars en creatieve beroepsprofessionals, omdat ik me zorgen maak over het mogelijke verdwijnen van de creatieve broedplaats aan de Hazewindsteeg. Want als dit gebouw net als de Makerscentrale een andere bestemming krijgt, verliezen we niet alleen een veel atelierruimtes, we verliezen een essentiële plek voor de creatieve ontmoetingen en uitwisselingen in onze stad Leiden.

Laat me u kort meenemen naar mijn verhaal. In 2016 kwam ik naar Leiden om culturele antropologie te studeren aan de universiteit. Ik kende de stad nog niet goed, maar raakte er al snel aan gehecht. En nu, bijna tien jaar later, woon ik er nog steeds, met veel plezier. Na mijn studie heb ik mezelf verder ontwikkeld als fotograaf en filmmaker. In 2022 rondde ik mijn tweede documentaire-master af en besloot ik als zelfstandige aan de slag te gaan.

Maar dat bleek lang niet altijd even makkelijk. Ten eerste, als je je eigen bedrijf begint, moet je een duizendpoot zijn. Je bent je eigen boekhouder, schoonmaker, communicatieadviseur, HR medewerker en natuurlijk ben ik dan ook nog fotograaf. Een leuke uitdaging, maar fijn als je niet altijd als eerste het wiel hoeft uit te vinden. Dus wilde ik opzoek naar een plek waar ik andere makers zou kunnen ontmoeten. Ten tweede is de huizenmarkt krap en ga dan maar eens als freelancer wat vinden wat betaalbaar is en waar je ruimte hebt. Ik woon in een studio van 25 vierkante meter. Dat is prima om te leven, maar niet om óók nog je werk te doen, opdrachten te monteren of klanten te ontvangen. En toen gebeurde er iets onverwachts: ik kwam via-via terecht in het atelier van illustrator Jantien Derks, in de Hazewindsteeg. We hadden een afspraak voor iets heel anders, maar toen ik daar binnenkwam begonnen mijn ogen te glinsteren. Een kleurrijke ruimte, vol schetsen, verf, een grote tafel met stiften, kwasten, papier. Een fijne zithoek. Bureaus, boeken, planten. Alles ademde creativiteit. Je voelt gewoon: hier wordt gewerkt, geëxperimenteerd, bedacht en gemaakt. Een droomruimte om te mogen werken. En tot mijn verbazing ging er iemand uit het collectief die week het atelier verlaten. Ik mocht het plekje overnemen. Nog geen week later verhuisde ik met mijn fiets een kast, stoel en laptop naar mijn nieuwe werkplek.

Die ruimte veranderde alles voor mij. Ineens had ik de rust en ruimte om serieus werk te maken. Om te groeien als ondernemer. En om onderdeel te worden van iets groters dan alleen mezelf. Want zo'n atelier is geen geïsoleerde ruimte, het is een plek waar kruisbestuiving plaatsvindt. Waar ideeën ontstaan, samenwerkingen beginnen en ik als maker mijzelf kon professionaliseren.

In de Hazewindsteeg heb ik, letterlijk, mijn bedrijf opgebouwd en een bijdrage kunnen leveren aan onze stad. Zo maakte ik er onder andere video's voor de voorstelling MOED

van PS|theater. Ik produceerde er de trailer voor het Leiden International Film Festival. Samen met Beelden in Leiden ontwikkelde ik er een videoconcept om de tentoonstelling meer onder de aandacht te brengen. En ontwikkelde ik er werk voor twee fototentoonstellingen van de Universiteit Leiden.

Wat we daar maken, is dus niet iets vrijblijvends. Het is direct verbonden met de stad. We geven terug. We versterken het culturele weefsel van Leiden: met beeld, geluid, verhalen.

Maar minstens zo belangrijk: dit soort plekken zijn essentieel voor het welzijn van jonge makers. Ik weet uit eigen ervaring hoe makkelijk je als zelfstandig ondernemer kunt overwerken, kunt blijven doorgaan, jezelf voorbij kunt rennen. In het atelier kijken we naar elkaar om. We lunchen samen, maken een ommetje, herinneren elkaar eraan om op tijd te stoppen. We geven elkaar een hart onder de riem als iets niet lukt. Het is een plek waar je mag falen, experimenteren, leren. En dat is onmisbaar als je iets nieuws wilt maken.

Er is in Leiden al een groot tekort aan betaalbare atelierruimtes. De Makerscentrale verdwijnt. En nu dreigt ook de Hazewindsteeg te verdwijnen als broedplaats. Dat zou een enorm probleem zijn voor de creatieve sector van deze stad. Want laten we eerlijk zijn: waar moeten wij, jonge, beginnende makers, dan nog heen? Zonder ruimte is er geen creativiteit. Zonder plekken om te maken, raken we talent kwijt.

We laten als collectief ook graag aan Leiden zien wat er achter die gevels gebeurt. Komende september doen we mee aan de Kunstroute. We stellen onze deuren open, laten zien wat we maken. Leiden mag trots zijn op de kunstenaars die hier werken, en op de energie die zij toevoegen aan de stad.

Dus mijn oproep aan u, raadsleden, is helder: laat de Hazewindsteeg bestaan als creatieve broedplaats. Niet alleen voor mij, maar voor alle makers die nu, en in de toekomst, willen bouwen aan een cultureel en bruisend Leiden.

Ik hou van deze stad. Ik ben in deze stad als maker gevormd. En ik wil hier blijven: als maker, als ondernemer, als inwoner. Maar dat lukt alleen als er plekken zijn waar we kunnen groeien. Laat dit gebouw er één van blijven.

Dank jullie wel.